

VÍLA

Za každou zdí choulí se ta víla
s průsvitnou tváří, s očima jak lístky chrpy.
Co tady dělá?
Asi dlouho netančila a teď trpí,

ona za každou zdí čeká a bdí.

Čím jsem komu ublížil,
kapelník už hůlkou kývá
a hvězdář se radši zpil,
než aby spočet, kolik mi do tance zbývá,

ona za každou zdí čeká a bdí.

A zatímco bořím hráze kouře
ve výčepu krušovické hospody,
úporný ve snaze
trefit se do dveří na pánské záchody,

ona za každou zdí čeká a bdí.

Úplňkem měsíce plní se mi hlava
a nohy marně zadupávají bezmoc a vztek,
na karaoke osudu řvu Životu sláva!
Občas víc, občas míň za chechtací motorek,

a přitom za každou zdí ona čeká a bdí.